

. Yanlar arasında düzenlenen sözleşme uyarınca davalı taşeronun bakiye iş bedeli alacağı olduğu, bu alacağın tahsili için yasal hakkını kullanarak dava açtığı ve tedbir kararı aldığı açıktır. Dava sonucunda kısmen kabul kararı da verildiğine göre, bu dava nedeniyle taşeronun tabeli üzerine yüklenicinin

Genel Müdürlüğü

nezdindeki hakediş alacakları üzerine tedbir konulmasında davalı haksız sayılamaz. Tedbir talebi haksız olmayıp, davacının alacağının miktarı yargılama sonucunda belli

olacağından tedbirin
konulduğu tarih ile
kaldırıldığı tarih arasında
geçen süre için faize
hükmedilmesi doğru
olmamıştır. Açıklanan
nedenlerle davanın reddi
gerekirken, faiz alacağı
yönünden davanın kısmen
kabulüne karar verilmesi
doğru olmadığı gibi,
hükmedilen faiz alacağına
dava tarihinden itibaren faiz
işletilmesi suretiyle Türk
Borçlar Kanunu Borçlar
Kanunu'nun maddesine aykırı
olarak faize faiz yürütülmesi
de doğru olmamıştır

26. Tarihi:26.5.2016

Mahkemesi :Asliye Hukuk Mahkemesi (Tic. Mah. Sıf.)
Yukarıda tarih ve numarası yazılı hükmün temyizen tetkiki davalı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Dava, haksız ihtiyati tedbir kararı nedeniyle dava dışı iş sahibi Müdürlüğü'ndeki emanete alınan hakediş bedelinin geç ödenmesi nedeniyle oluşan faiz ve munzam zararların tazmini istemine ilişkin olup, mahkemece davanın faiz alacağı yönünden kısmen kabulüne dair verilen karar davalı şirket temsilcisi tarafından temyiz edilmiştir. Davalı taşeron tarafından açılıp kesinleşen Asliye Hukuk Mahkemesi'nin ... Esas Karar sayılı bakiye alacağın tahsili istemli davada, 359.640,00 TL bakiye iş bedelinin tahsili istenilmiş, aynı dava dilekçesinde, davalı yüklenicinin dava dışı Karayolları Genel Müdürlüğü'nde bulunan hakediş alacaklarına ihtiyati tedbir konulması talep edilmiştir. Mahkemenin 26.05.2004 tarihli tensip zabtı ile, tedbir talebinin kabulüyle mahkeme veznesine davacı tarafça %20 teminat yatırıldığı ve masraf verildiği takdirde davalı yüklenici şirketin Müdürlüğü Saymanlığı'ndaki ödenek ve istihkaklarının borcu karşılayacak tutarının ödenmemesi için ihtiyati tedbir konulmasına karar verilmiştir. Müdürlüğü'nün 04.10.2004 tarih ve sayılı yazısı ile de, davalı ortaklığın Uşak-Kula 2. Kısım yolu işine ait 60 nolu hakedişinden 359.640,00 TL'nin 24.09.2004 tarihinde kesilerek emanet hesabına alındığı bildirilmiştir. Mahkemenin 07.06.2005 tarihli ve 1 nolu ara kararı ile, davalı şirketin Müdürlüğü ve Saymanlığı'ndaki ödenek ve istihkaklarının borcu karşılayacak 359.640,00 TL tutarının ödenmemesi için konulan ihtiyati tedbir kararının kaldırılmasına karar verilmiştir. Bozmaya uyularak yapılan yargılama sonucunda ise; tarih ve Esas Karar sayılı karar ile, davanın kısmen kabulüne 29.788,86 TL alacağın dava tarihi olan 24.05.2004 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsili ile davacıya ödenmesine karar verilmiştir. Bu karar taraflarca yasal süresi içinde temyiz edilmediğinden 10.09.2013 tarihinde kesinleşmiştir. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun

399/1. maddesi uyarınca lehine ihtiyati tedbir kararı verilen taraf, ihtiyati tedbir talebinde bulunduğu anda haksız olduğu anlaşılır yahut tedbir kararı kendiliğinden kalkar yada itiraz üzerine kaldırılır ise haksız ihtiyati tedbir nedeniyle uğranılan zararı tazminle yükümlüdür. Yanlar arasında düzenlenen sözleşme uyarınca davalı taşeronun bakiye iş bedeli alacağı olduğu, bu alacağın tahsili için yasal hakkını kullanarak dava açtığı ve tedbir kararı aldığı açıktır. Dava sonucunda kısmen kabul kararı da verildiğine göre, bu dava nedeniyle taşeronun tabeli üzerine yüklenicinin Genel Müdürlüğü nezdindeki hakediş alacakları üzerine tedbir konulmasında davalı haksız sayılamaz. Tedbir talebi haksız olmayıp, davacının alacağının miktarı yargılama sonucunda belli olacağından tedbirin konulduğu tarih ile kaldırıldığı tarih arasında geçen süre için faize hükmedilmesi doğru olmamıştır. Açıklanan nedenlerle davanın reddi gerekirken, faiz alacağı yönünden davanın kısmen kabulüne karar verilmesi doğru olmadığı gibi, hükmedilen faiz alacağına dava tarihinden itibaren faiz işletilmesi suretiyle Türk Borçlar Kanunu'nun 121/3. (818 sayılı Mülga Borçlar Kanunu'nun 104/3.) maddesine aykırı olarak faize faiz yürütülmesi de doğru olmamıştır. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davalı taşeron temsilcisinin temyiz itirazlarının kabulü ile kararın davalı yararına BOZULMASINA, ödediği temyiz peşin harcının istek halinde temyiz eden davalıya geri verilmesine, karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde karar düzeltme isteminde bulunulabileceğine 26.05.2016 gününde oybirliğiyle karar verildi.]]>